

Dohovor vypracovaný na základe článku K. 3 ods. 2 písm. c Zmluvy o Európskej únii¹ o boji proti korupcii týkajúcej sa činiteľov Európskych spoločenstiev alebo činiteľov členských štátov Európskej únie

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY tohto dohovoru, členské štáty Európskej únie,

ODVOLÁVAJÚC SA na Akt Rady Európskej únie z 26. mája 1997;

BERÚC DO ÚVAHY, že členské štáty považujú zlepšenie súdnej spolupráce v boji proti korupcii za vec spoločného záujmu, ktorá patrí do pôsobnosti ustanovenia o spolupráci v hlave VI zmluvy;

BERÚC DO ÚVAHY, že aktom z 27. septembra 1996 rada vyhotovila protokol zameraný najmä proti korupčnému konaniu týkajúcemu sa domácich činiteľov alebo činiteľov spoločenstva, ktoré poškodzuje alebo by mohlo poškodiť finančné záujmy Európskych spoločenstiev;

BERÚC DO ÚVAHY, že s cieľom zlepšiť súdnu spoluprácu medzi členskými štátmi v trestných veciach je nevyhnutné prekročiť pôsobnosť uvedeného dohovoru a vyhotoviť dohovor zameraný proti korupčnému konaniu týkajúcemu sa činiteľov Európskych spoločenstiev a činiteľov členských štátov všeobecne;

ŽELAJÚC SI zabezpečiť dôsledné a účinné uplatňovanie tohto dohovoru v celej Európskej únii, DOHODLI SA NA TÝCHTO USTANOVENIACH:

Článok 1 Definície

Na účely tohto dohovoru:

(a) „činiteľom“ sa rozumie každý činiteľ spoločenstva alebo domáci činiteľ, vrátane domácich činiteľov ostatných členských štátov;

(b) „činiteľom spoločenstva“ sa rozumie:

- každý, kto je činiteľom alebo iným zmluvným zamestnancom v zmysle Štatútu zamestnancov Európskych spoločenstiev alebo podľa režimu zamestnávania aplikovateľného na iných zamestnancov Európskych spoločenstiev ,

- každá osoba, ktorú do Európskych spoločenstiev dočasne vyslali členské štáty alebo ktorýkoľvek iný verejný alebo súkromný orgán vykonávajúci funkcie zodpovedajúce tým, ktoré vykonávajú činitelia alebo iní zamestnanci Európskeho spoločenstva.

K členom orgánov zriadených v súlade so zmluvami o založení Európskych spoločenstiev a zamestnancom týchto orgánov sa pristupuje rovnako ako k činiteľom spoločenstva, pokiaľ sa na nich nevzťahuje Štatút zamestnancov Európskych spoločenstiev alebo režim zamestnávania aplikovateľný na iných zamestnancov Európskych spoločenstiev ;

(c) výraz „domáci činiteľ“ sa na účely uplatňovania trestného práva členského štátu chápe v súlade s definíciou „činiteľa“ alebo „verejného činiteľa“ vo vnútroštátnom právnom poriadku členského štátu, v ktorom dotknutá osoba vykonáva uvedenú funkciu.

V prípade konania proti činiteľovi členského štátu, ktoré inicioval druhý členský štát, tento druhý štát je však povinný uplatňovať definíciu „domáceho činiteľa“ len v rozsahu, v akom je v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom.

¹ Official Journal C 195 , 25/06/1997 s. 0002 - 0011

Článok 2 Pasívna korupcia

1. Na účely tohto dohovoru sa za pasívnu korupciu považuje úmyselné konanie činiteľa, ktorý priamo alebo cez sprostredkovateľa požaduje alebo prijme výhody akéhokoľvek druhu pre seba alebo pre tretiu stranu, alebo prijme príslub takejto výhody, aby konal alebo sa zdržal konania v súlade s jeho povinnosťami alebo pri výkone jeho funkcií v rozpore s jeho úradnými povinnosťami.
2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa konanie uvedené v odseku 1 ustanovilo ako trestný čin.

Článok 3 Aktívna korupcia

1. Na účely tohto dohovoru sa za aktívnu korupciu považuje úmyselné konanie ktorejkoľvek osoby, ktorá prisľúbi alebo poskytne priamo alebo cez sprostredkovateľa výhodu akéhokoľvek druhu pre činiteľa samotného alebo pre tretiu stranu, aby tento činiteľ konal alebo sa zdržal konania v súlade s jeho povinnosťami alebo pri výkone jeho funkcií v rozpore s jeho úradnými povinnosťami.
2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa konanie uvedené v ods. 1 ustanovilo ako trestný čin.

Článok 4 Asimilácia

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa znaky trestného činu ustanovené v jeho trestnom práve v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článkoch 2 a 3, ktorých sa dopustili ministri jeho vlády, volení členovia jeho zastupiteľských orgánov, členovia najvyšších súdov alebo dvora audítorov pri výkone ich funkcií, alebo ktoré boli namierené proti nim, uplatňovali rovnako aj na prípady, keď sa takýchto trestných činov dopúšťajú alebo sú namierené proti členom Komisie Európskych spoločenstiev, Európskeho parlamentu, Súdneho dvora a Dvora audítorov Európskych spoločenstiev pri výkone ich povinností.
2. Pokiaľ členský štát prijal osobitné právne predpisy týkajúce sa činov alebo opomenutí, za ktoré sú zodpovední ministri jeho vlády vzhľadom na ich osobitnú politickú pozíciu v tomto členskom štáte, ods. 1 sa nemusí vzťahovať na uvedené právne predpisy, pokiaľ členský štát zabezpečí, že ustanovenia trestného práva implementujúce čl. 2 a 3 sa vzťahujú aj na členov Komisie Európskych spoločenstiev.
3. Odseky 1 a 2 sa nedotknú ustanovení, ktoré sa v jednotlivých členských štátoch vzťahujú na trestné konanie a na určenie príslušného súdu.
4. Tento dohovor sa v súvislosti so zbavením imunity uplatňuje v úplnom súlade s príslušnými ustanoveniami zmlúv o založení Európskych spoločenstiev, Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev, Štatútu Súdneho dvora a právnych nástrojov prijatých za účelom ich implementácie.

Článok 5 Sankcie

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa za konanie uvedené v čl. 2 a 3 a účasti na takomto konaní a navádzaní naň ukladali účinné, úmerné a odstrašujúce sankcie vrátane trestov odňatia slobody, prinajmenšom v závažných prípadoch, s možnosťou extradície.
2. Odsek 1 sa nedotýka vykonávania disciplinárnych právomocí príslušných orgánov vo vzťahu k domácim činiteľom alebo činiteľom spoločenstva. Pri rozhodovaní o treste môžu vnútroštátne trestné súdy v súlade so zásadami vnútroštátneho právneho poriadku prihliadnuť na akékoľvek disciplinárne tresty, ktoré už boli tej istej osobe uložené za rovnaké konanie.

Článok 6 Trestná zodpovednosť vedúcich pracovníkov podnikov

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia umožňujúce ustanoviť trestnú zodpovednosť vedúcich pracovníkov podnikov alebo osôb oprávnených prijímať rozhodnutia alebo vykonávať riadiace právomoci v podniku v súlade so zásadami jeho vnútroštátneho právneho poriadku v súvislosti s korupciou podľa čl. 3, ktorej sa dopustila im podriadená osoba konajúca v mene podniku.

Článok 7 Právomoc

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na založenie svojej právomoci pre trestné činy ustanovené v súlade s jeho povinnosťami vyplývajúcimi z čl. 2, 3 a 4, ak:
 - (a) trestný čin bol spáchaný úplne alebo sčasti na jeho území;
 - (b) páchateľ je jeho občanom alebo činiteľom;
 - (c) trestný čin bol spáchaný proti niektorej z osôb uvedených v čl. 1 alebo proti zamestnancovi niektorej z inštitúcií Európskeho spoločenstva uvedených v čl. 4 ods. 1, ktorý je zároveň jeho občanom;
 - (d) páchateľ je činiteľom spoločenstva pracujúcim pre inštitúciu Európskeho spoločenstva alebo pre orgán zriadený v súlade so zmluvami o založení Európskych spoločenstiev, ktorý má sídlo v dotknutom členskom štáte.
2. Každý členský štát môže pri predkladaní oznámenia uvedeného v čl. 13 ods. 2 vyhlásiť, že nebude uplatňovať jednu alebo niekoľko pravidiel týkajúcich sa pôsobnosti ustanovených v ods. 1 písm. b, c a d, alebo že ich bude uplatňovať len v osobitných prípadoch alebo za osobitných okolností.

Článok 8 Vydávanie a trestné stíhanie

1. Každý členský štát, ktorého právny poriadok nepovoľuje vydávanie jeho vlastných občanov, prijme potrebné opatrenia na založenie svojej pôsobnosti pre trestné činy, ktoré ustanovil v súlade s povinnosťami vyplývajúcimi z čl. 2, 3 a 4, spáchané jeho občanmi mimo jeho územia.
2. Každý členský štát, ktorého občan je obvinený z toho, že na území druhého členského štátu spáchal trestný čin ustanovený v súlade s povinnosťami vyplývajúcimi z čl. 2, 3 a 4, a ktorý nevydá túto osobu druhému členskému štátu len z dôvodu jej štátnej príslušnosti, v odôvodnených prípadoch postúpi túto vec svojim príslušným orgánom na vykonanie trestného stíhania. S cieľom umožniť vykonanie trestného stíhania sa v súlade s postupmi ustanovenými v čl. 6 Európskeho dohovoru o vydávaní z 13. decembra 1957 odovzdajú spisy, informácie a vecné dôkazy. Dožadujúci členský štát je informovaný o začatom trestnom stíhaní a o jeho výsledku.
3. Na účely tohto článku sa pojem „občan“ členského štátu vykladá v súlade s akýmkoľvek vyhlásením, ktoré tento štát urobil na základe čl. 6 ods. 1 písm. b Európskeho dohovoru o vydávaní a ods. 1 písm. c uvedeného článku.

Článok 9 Spolupráca

1. Ak sa akýkoľvek úkon súvisiaci s trestným činom ustanoveným v súlade s povinnosťami vyplývajúcimi z čl. 2, 3 a 4 týka aspoň dvoch členských štátov, tieto štáty účinne spolupracujú pri vyšetrovaní, trestnom stíhaní a ukladaní trestu napr. prostredníctvom vzájomnej právnej pomoci, vydávania, odovzdávania konania alebo výkonu trestov uložených v druhom členskom štáte.
2. Ak právomoc a možnosť účinne stíhať trestný čin založený na rovnakých okolnostiach má niekoľko členských štátov, tieto členské štáty spolupracujú pri rozhodovaní o tom, ktorý z nich

bude stíhať páchatel'a alebo páchatel'ov, aby sa stíhanie podľa možnosti sústredilo len v jednom z týchto členských štátov.

Článok 10 Ne bis in idem

1. Členské štáty vo svojich vnútroštátnych trestnoprávných predpisoch uplatňujú zásadu *ne bis in idem*, podľa ktorej osobu, proti ktorej sa viedlo a právoplatne ukončilo súdne konanie v jednom členskom štáte, nemožno trestne stíhať v druhom členskom štáte za rovnaké skutky pod podmienkou, že pokiaľ jej bol uložený trest, tento trest bol už vykonaný, práve sa vykonáva, alebo ho právny poriadok odsudzujúceho štátu už neumožňuje vykonať.

2. Členský štát môže pri predkladaní oznámenia uvedeného v čl. 11 ods. 2 vyhlásiť, že nebude viazaný ods. 1 tohto článku v jednom alebo vo viacerých z týchto prípadov:

(a) ak skutky, na ktoré sa vzťahoval rozsudok vynesený v zahraničí, sa stali úplne alebo sčasti na jeho vlastnom území; v druhom prípade sa táto výnimka neuplatňuje vtedy, ak sa tieto skutky stali sčasti na území členského štátu, kde bol rozsudok vynesený;

(b) ak skutky, na ktoré sa vzťahoval rozsudok vynesený v zahraničí, sú trestným činom namiereným proti bezpečnosti alebo iným rovnako zásadným záujmom tohto členského štátu;

(c) ak skutky, na ktoré sa vzťahoval rozsudok vydaný v zahraničí, spáchal verejný činiteľ členského štátu v rozpore so svojimi úradnými povinnosťami.

3. Ak je v členskom štáte nariadené ďalšie stíhanie proti niektorej osobe za skutky, ktoré sú rovnaké ako tie, za ktoré sa proti nej viedlo právoplatne ukončené súdne konanie v druhom členskom štáte, všetky doby odňatia slobody uloženého tejto osobe za uvedené skutky v druhom členskom štáte sa odpočítajú od uloženého trestu. Ak to umožňuje vnútroštátny právny poriadok, zohľadnia sa aj iné tresty ako odňatie slobody pod podmienkou, že boli vykonané.

4. Výnimky, ktoré sa uvádzajú vo vyhlásení urobenom podľa ods. 2 sa neuplatňujú, pokiaľ členský štát, ktorého sa týkajú rovnaké skutky, požiadal druhý členský štát o začatie trestného stíhania alebo povolil vydanie dotknutej osoby.

5. Príslušné dvojstranné alebo mnohostranné dohody uzatvorené medzi členskými štátmi a príslušné vyhlásenia nie sú týmto článkom dotknuté.

Článok 11 Vnútroštátne právne predpisy

Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nebráni členským štátom prijať vnútroštátne právne predpisy, ktoré idú nad rámec záväzkov vyplývajúcich z tohto dohovoru.

Článok 12 Súdny dvor

1. Každý spor medzi členskými štátmi týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru, ktorý sa nepodarilo vyriešiť na dvojstrannom základe, musí v úvodnej fáze preskúmať rada v súlade s postupom ustanoveným v hlave VI Zmluvy o Európskej únii s cieľom nájsť riešenie. Ak sa riešenie nenájde do šiestich mesiacov, ktorýkoľvek účastník sporu môže vec postúpiť Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.

2. Všetky spory medzi niektorými z členských štátov a Komisiou Európskych spoločenstiev týkajúce sa článku 1 s výnimkou bodu (c) alebo článkov 2, 3 a 4, pokiaľ v nich ide o otázku práva spoločenstva alebo finančných záujmov spoločenstiev, alebo ktoré sa týkajú činiteľov inštitúcií spoločenstva alebo orgánov ustanovených v súlade so zmluvami o založení Európskych spoločenstiev, ktoré sa nepodarilo vyriešiť prostredníctvom rokovaní, môže účastník sporu postúpiť Súdnemu dvoru.

3. Ktorýkoľvek súd v členskom štáte môže požiadať Súdny dvor o vydanie predbežného rozhodnutia o otázke týkajúcej sa výkladu článku 1 až 4 a článku 12 až 16 vo veci, o ktorej rozhoduje a ktorá sa týka členov alebo činiteľov inštitúcií spoločenstva alebo orgánov zriadených v súlade so zmluvami o založení Európskych spoločenstiev, konajúcich v rámci

výkonu svojich funkcií, ak sa domnieva, že rozhodnutie o tejto otázke je nevyhnutné na vynesenie rozsudku.

4. Príslušnosť Súdneho dvora ustanovená v odseku 3 podlieha súhlasu dotknutého členského štátu, vyjadrenému vo vyhlásení urobenom s týmto účinkom pri predkladaní oznámenia uvedeného v článku 13 odsek 2 alebo kedykoľvek neskôr.

5. Členský štát, ktorý robí vyhlásenie podľa odseku 4, môže obmedziť právo obrátiť sa na Súdny dvor so žiadosťou o vydanie predbežného rozhodnutia len na tie vnútroštátne súdy, proti rozhodnutiam ktorých vnútroštátny právny poriadok neustanovuje nijaké právne prostriedky nápravy.

6. Platí pritom Štatút Súdneho dvora Európskeho spoločenstva a jeho Rokovací poriadok. V súlade s týmto štatútom má ktorýkoľvek členský štát alebo komisia bez ohľadu na to, či urobil vyhlásenie podľa odseku 4, právo predložiť Súdnemu dvoru informácie o veci alebo písomné stanovisko v prípadoch uvedených v odseku 3.

Článok 13 Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.

2. Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie splnenie postupov na prijatie tohto dohovoru ustanovených v ich príslušných ústavných požiadavkách.

3. Tento dohovor nadobudne platnosť po uplynutí 90 dní odo dňa, keď si formálnu povinnosť predložiť oznámenie uvedené v odseku 2 splní posledný členský štát.

4. Až do nadobudnutia platnosti tohto dohovoru môže ktorýkoľvek členský štát pri predkladaní oznámenia uvedeného v odseku 2 alebo kedykoľvek neskôr vyhlásiť, že tento dohovor sa bude s výnimkou článku 12 vzťahovať na jeho vzťahy s tými členskými štátmi, ktoré urobili rovnaké vyhlásenie. Tento dohovor nadobudne platnosť pre členský štát, ktorý urobí toto vyhlásenie, prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí 90 dní odo dňa uloženia jeho vyhlásenia.

5. Členský štát, ktorý neurobil nijaké vyhlásenie uvedené v odseku 4, môže uplatňovať tento dohovor vo vzťahu k ostatným zmluvným členským štátom na základe dvojstranných dohôd.

Článok 14 Pristúpenie nových členských štátov

1. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie každému štátu, ktorý sa stane členským štátom Európskej únie.

2. Znenie tohto dohovoru v jazyku pristupujúceho štátu vyhotovené Radou Európskej únie je autentické.

3. Listiny o pristúpení sa uložia u depozitára.

4. Tento dohovor nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý k nemu pristúpi, po uplynutí 90 dní odo dňa uloženia jeho listiny o pristúpení, alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru, ak tento v čase uplynutia uvedenej 90-dňovej lehoty ešte nenadobudol platnosť.

5. Ak v čase uloženia listiny o pristúpení tento dohovor ešte nenadobudol platnosť, pre pristupujúce štáty platí čl. 13 ods. 4.

Článok 15 Výhrady

1. Nepovoľujú sa nijaké výhrady okrem výhrad ustanovených v článku 7 odsek 2 a článku 10 odsek 2.

2. Každý členský štát, ktorý urobil výhradu, ju môže kedykoľvek úplne alebo sčasti odvolať predložením oznámenia depozitárovi. Odvolanie nadobudne platnosť odo dňa prijatia oznámenia depozitárom.

Článok 16 Depozitár

1. Depozitárom tohto dohovoru je generálny tajomník Rady Európskej únie.
2. Depozitár uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev informácie o prijatiach, pristúpeniach, vyhláseniach a výhradách a akékoľvek iné oznámenia týkajúce sa dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní splnomocnenci priložili svoj podpis.

Dané v Bruseli dvadsiateho šiesteho mája tisíc deväťstodevät'desiatsedem v jednom pôvodnom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, holandskom, gréckom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každý text má rovnakú platnosť; toto pôvodné vyhotovenie zostane uložené v archíve generálneho sekretariátu Rady Európskej únie.